

At reservere sit gravsted i god tid

Af Susanne og Palle Konnerup

Vi mødte hinanden og flyttede sammen, blev senere gift, da vi begge var i begyndelsen af 40'erne. Der var mange ting at forholde sig til i den forbindelse.

Vi havde begge et bevidst forhold til de åndelige aspekter af livet og havde ingen problemer med at tale om både livet og døden. Især var vi bevidste om, at vi ville komme til at tilbringe den del af livet sammen, hvor vi på et tidspunkt kunne miste hinanden. Vi har ikke fælles børn, men bragte hver især børn med i forholdet, og der var mange ting, vi havde behov for at drøfte og få klarhed over.

Helgenæs Kirke og Kirkegård.
Foto: Susanne og Palle
Konnerup, 2024.

Derfor begyndte vi også tidligt at tage stilling til, hvad vi ønskede i tilfælde af vores død. Dels snakkede vi om, hvordan vi hver især forestillede os vores liv alene, uden hinanden, og dels drøftede vi, eller rettere sagt reflekterede vi over, hvordan vi ønskede at forlade dette liv – ville vi bisættes eller begraves, hvor skulle vi være, gravsted eller ikke, og hvordan kunne ceremonien foregå? Vi var nemlig ikke helt afklarede, da vi indledte vores samtaler.

Efterhånden tegnede der sig nogle beslutninger, og dem skrev vi ned og orienterede kort vores store børn. Vi havde på det tidspunkt bopæl i Aarhus, og vi ønskede dengang at blive begravet/bisat ved vores lokale lille kirke. Dog var denne beslutning ikke så fast, at vi overvejede at reservere et gravsted, måske også fordi vi var midt i 40'erne og derfor håbede på et langt liv sammen endnu. Det gav os dengang en ro at have fået talt det hele igennem og være kommet så tæt på vores beslutninger, som vi kunne.

Tiden gik, og vi forfulgte med årene vores livsdrøm om et sommerhus på landet, hvor vi kunne bosætte os, når vi, forhåbentlig, kunne gå tidligt på pension. Det lykkedes, og vi landede i et lille landsbysamfund på Helgenæs, som efter vores mening er den skønneste lille halvø i Danmark. Her fandt vi freden, roen og fællesskaberne, som vi havde drømt om.

Og pludselig vidste vi med sikkerhed, at her ville vi begraves, i den yndige lille landsbykirke med pollen og udsigt til havet til mange sider. Vi tænkte, at selv om vores børn og børnebørn bor forskellige steder i landet og udlandet, så ville dette sted, kirkegården, være et godt udflugtsmål, hvis de ønskede at besøge os til den tid. Alle vores børn og børnebørn elsker at komme til Helgenæs, og de mærker, ligesom os, den fred og ro, det giver dem.

Vi var nu blevet henholdsvis 62 og 65 år gamle og fandt det meget naturligt at sætte vores aftryk på vores død og ønsker i forbindelse med begravelsen. Vi tog derfor vores drøftelser op igen, og derefter kontaktede vi graveren ved Helgenæs Kirke og forhørte os om muligheden for at reservere et gravsted. Vi var nu begge blevet afklaret om, at vi ville kistebe-graves. Vi havde forinden gået på kirkegården flere gange og fundet et sted, vi ønskede at ligge. Det var heldigvis muligt at få den plads.

Vi havde en meget behagelig og ligefrem samtale og fik rigtig god vejledning af graveren omkring det at reservere et gravsted. Dels var vi overraskede over, hvor billigt det var, ca. 650 kr. om året, og dels fik vi lov til selv at sætte et par buske eller andet på gravstedet allerede nu. Graveren sørgede for at indramme gravstedet med lavt buskhegn og lægge flis på, og vi får passet gravstedet pænt fremover. Lige bag ved vores gravsted er der et stykke beplantet med sommerfuglebuske, og det var også lige i vores ånd.

Vores børn, familie og venner er orienteret om, at vi har reserveret et gravsted. Det er et sted, vi også indimellem besøger, når vi er på en lille tur. Det giver os en stor ro at vide, at den beslutning er taget, og det er en lettelse for vores efterladte, at vi har ordnet de praktiske ting. Det har også affødt, at vi har skrevet ned, hvordan ceremonien skal være, sange, bærere og musik samt andre praktiske ting. For os er det begrundet i både en følelse af ansvar og en interesse i selvbestemmelse, som ligger os begge på sinde.

Vi er raske og sunde og ser frem til et langt liv, men ingen kender fremtiden. Derfor er det vigtigt at have fred med de ting, vi kan tage hånd om, og allervigtigst for os, at vi har en bevidsthed om livets skrøbelighed og har fået talt om døden.

Over for Helgenæs Kirkegård er der en plet med en betagende udsigt. Foto: Susanne og Palle Konnerup, 2024.